

Szegedi munkások és parasztok fogalmazói tanfolyamon készülnek a népi közigazgatás vezetőinek

Munkásokat és parasztokat minél nagyobb számban kell bevonni a központi és helyi közigazgatásba és gondoskodni kell a szakszinvenál állandó emeléséről. — mondja a Magyar Dolgozók Pártja programnyilatkozata. Ennek szellemében indult meg közel két hónappal ezelőtt, egyelőre 62 résztvevővel a városi fogalmazói tanfolyam Kaposvároton.

Háromas átlak most Dénes polgármester szobájában két fiatalember és egy asszony. A fogalmazói tanfolyam szegedi hallgatói, akik a karácsonyi szünetben eljötték beszámolni tapasztalataikról. Az egyikük: Balogh Béla elvtárs. az újszegedi lággyárban volt munkás, majd a felszabadulás után Ruuszajáráson lett közigazgatási vezető. Másikuk: Früstök Györgyné elvtársnő, ugyancsak munkáscsalgából származik. a férje is műszerész volt. Harmadikuk: Sebők György elvtárs. parasztcsalád fia. aki a tanyai közigazgatásban szerzett kezdetben gyakorlatot magának és legutóbb a polgármesteri titkárságot látta el. Most hátrán a tanfolyam legjobb minősítésű hallgatói közé tartoznak és bekerültek a tanfolyam vezetőségébe is.

Szövekeikből 10-12 tag csoportokból tevődik össze ugyanis a tanfolyam hallgatósága. amelynek ügyeit a legteljesebb demokráciával intézik. Az öt szövekezt vezetői alkotják a szövetkezeti tanácsot és döntenek minden fontosabb ügyben. Tizenkétórát eltávozt például csak ez a tanács engedélyezhet. de 24 órára már csak a belügyminisztérium engedélyével távozhathatnak. Mert pontos rendnek, fegyelemnek kell itt érvényesülnie. hiszen csak ez biztosíthatja a négy hónapon keresztül tartó sürített tanulást. amely azután a közigazgatásban minden olyan állás betöltésére képesíti őket, ahova eddig jogi végzettséget kívántak meg.

Tíz fontos tanárgyat tanulnak a hallgatók ezen a városi fogalmazói tanfolyamon. Így magánjogot, közjogot, városok szervezetét, városok háztartását, városi üzemek szervezetét, pénzügyi igazgatást, állami anyakönyvvezetést, rendészeti igazgatást, szakigazgatást. Ezenfelül természetesen megfelelő világnézeti kérdésekkel is foglalkoznak. Reggel hatkor már az ébresztő kelti fel valamennyiüket és 8 órától délután 2 óráig tartanak az előadások. Ebéd után egyéni tanulással és

szemináriummal teszik biztossá tudásukat. A közös tanulás mellett közös a szórakozás is: színházzal, sétával frissítik magukat.

Közigazgatásunk megbízható, jó szakembereket,

valóban népi értelmiségieket kap majd erről a tanfolyamról. akik az MDP programnyilatkozata szellemében megszűntetik a közigazgatás feudális maradványait és a bürokratizmust.

Both Béla:

SZÍNHÁZ és közönség

Néhány nap választ el csak a naplári év végétől, ami egyúttal a színházi évad első harmadának is végét jelenti. A közönséggel, de önmagunkkal szemben is kötelességünk mérleget készíteni a végzett munkáról, megnézni, mit valósítottunk meg, milyen eredményeket értünk el és mivel maradtunk adósok. Statisztikával kezdem.

A bérleti hirdetményünkön jelzett 22 darab közül az első harmadban (október, november, decemberben) terveink szerint 8 darabot szándékoztunk bemutatni: 4 prózát, 2 operát és 2 operettet. Ezt a tervet pontosan végrehajtottuk. Tájszínházi előadást ezidáig 26-ot tartottunk. Tájszínházi műsorunkban a legtöbb előadással Skvarčin: „Az idegen gyermek” című vígjátéka szerepelt. Játsszotuk Molière „Scapin csínyjeit”, Molière „Kényeskedőke”-jét, Déry Tibor „Tükör”-jét, Illei János „Tornyos Péter”-ét és a „Háry János”-t. 16 ízben végzett a színház társulatának kisebb-nagyobb csoportja üzemi látogatást a szegedi üzemekben. A középiskolai ifjúság számára hét ifjúsági előadást tartottunk. Rendszeresen ellátuk Hódmezővásárhely és részben Makó közönségét is színelőadásokkal. Általában eddig legnagyobb előrehaladást azon a téren tett a színház, hogy a múltban meglehetősen kapkodó, bizonytalan, előre eléggé meg nem szervezett munkával szemben nagy igyekezettel és — el kell ismerni, — komoly eredményekkel lért rá a tervezett munkára mind a műsorösszeállítás, mind az egyes produkciók előkészítése terén.

Az időben történő eltölődések nélküli műsor-lebonyolítás azonban önmagában még nagyon kétes eredmény is lehetne. Meg kell nézni, miben felelt meg azoknak a világnézeti és minőségi követelményeknek a színház munkája, amelyeket célként maga elé tűzött.

Optimista művészet
A Magyar Dolgozók Pártja világsan megfogalmazta és kifejtötte azokat a szempontokat, amelyeknek alapján színházainknak haladniuk kell. A legszélesebb néprétegeknek érthető, haladó szellemű, optimista művészetet kell adnunk, a rea-

lista színjátszás eszközeit kell felhasználnunk. Megtette-e ezt az 1948/49. évad első harmadában és ha igen, milyen mértékben tette meg a Szegedi Állami Nemzeti Színház?

Ha őszintén akarunk felelni ezekre a kérdésekre, azt kell mondanunk: igyekezett rálepnire az utra, tett is ezen az uton lépéseket; teljes mértékben azonban még nem tudtuk megvalósítani feladatainkat. A darabok kiválasztásánál igyekeztünk az irányt mutató szempontokat tekintetbe venni, bár meg kell vallani: prózai műsorunkkal nem tudtuk teljes mértékben áttörni azt a közönyt, amely a prózai előadásokkal szemben éppen a múlt kapkodó színházpolitikája után Szegeden megmagaslakozott. A realista színjátszás csiréit, láthatjuk csak még színpadunkon, állandó éberségre van szükség. Színeszinket kétségkívül haladni vágyunk, de a polgári színjátszásból örökségként rájuk maradt esőkevényekkel szemben még súlyos harcokat kell megvívunk. Ugyanez áll rendezőinkre is. Az operett kérdése nagyon is elhanyagolt kérdés volt és most sem mondhatjuk azt, hogy ezt a kérdést gyökeresen sikerült volna megoldani. E téren inkább csak a kísérletezés állapotában vagyunk.

Világnézeti fejlődés

Komoly fejlődésként kell számbavennünk azokat a kezdeményezéseket, amelyek arra irányultak, hogy a közönség és a színház között szorosabb kapcsolatok jöjjenek létre. E téren néhány vitaesténk, az üzemi látogatások voltak azok a lépések, amelyeket folytatnunk kell és amelyek reményt nyújtanak arra, hogy leomlanak azok a falak, amelyek elválasztották egymástól a dolgozókat és a színészeket. Az az elzárkózottság, és az ebből következő önkritikanélküliség, amely annyira jellemző volt a polgári színjátszásra, megszűnőben van Szegeden is. Megszűnőben van de még nem szűnt meg. Hogy végleg felszámolhassuk, még nagyobb világnézetű továbbképzésre van szükségünk és nem kétséges, hogy ezen a téren nagy javulást várhatunk a Magyar Dolgozók Pártjában épp most folyó felülvizsgálatról, amely színházunkon belül is kétségkívül meg fogja növelni a párttagság öntudatát, súlyát és értékét, ami azután kihatással lesz a színház pártunkon kívüli tagjaira is.

Szervezetileg a nagy aggodalmakkal várt személyi változások az évad első harmadában nem a pesszimistákat, hanem az optimistákat igazolták. Sikerült nemcsak megőrizni, hanem megerősíteni a színház szervezeti egységét, azt a mesterkedést pedig, amely arra irá-

A felülvizsgálat napi kérdései

A párttagság felülvizsgálatával foglalkozó 4-es számú bizottságok, amelyek vezetői jórészt a pártmunkásokat és alsóbb tisztségeket viselő párttagokat felülvizsgáló 3-as számú bizottságok tagjaiból kerültek ki, — gyakran tulzolt szigorral bírálják el az eléjük kerülő párttagságot. Olyan mértékkel alkalmazzanak, amelyet a 3-as számú bizottságok alkalmaztak. Ter-

mészetesen minden párttagtól meg kell követelni a párt iránti hűséget. De nem lehet olyan ideológiai képzettséget és aktívást kívánni az egyszerű tagoktól, mint a tisztségeket betöltő párttagoktól és pártmunkásoktól. Azok a bizottságok, amelyek túlsó szigorral mérik a párttagokat, ártanak a párt ügyének.

Pártunk szociális összetételében a kispolgári elemek túlságosan megnövekedtek. Pártunk proletárjellege rovására, sőt polgári elemek is behatoltak a Pártba. Pártunk szociális összetételében bekövetkezett ezen eltérés kiküszöbölésére a forradalmi éberség, szilárdság és harci szellem oltompulásának tünetei mutatkoznak. A Politikai Bizottság szeptember 2-i határozatának erre a rendkívül fontos pontjára egyes felülvizsgáló bizottságok nem eléggé figyelnek és előfordul az is, hogy nagyobb számban zárnak ki munkásokat, mint más rétegekhez tartozókat.

Tíz éve alapították a Szocialista Munka Hőse kitüntetést

Tíz évvel ezelőtt, 1938. december 27-én adta ki a Szovjetunió legfelső tanácsának elnöksége a „Szocialista Munka Hőse” című legmagasabb kitüntetés alapításáról szóló rendeletet. Szótart 60-ik születésnapján tüntették ki ezzel a címmel a Bolsevik Párt megalakítása, a szovjet állam megeremtése, a Szovjetunió szocialista rendszerének kiépítése és a Szovjetunió népei közötti barátság előmozdítása terén szerzett kimagasló érdemeiért.

Az Egészségügyi Szakszervezet karácsonyi ünnepsége

Az egyesített egészségügyi alkalmazottak és orvosok szakszervezete kultúrcsoportjának közösen rendezett első megmozdulása a béke és szeretet ünnepe igen szép műsorral szórakoztatta az egészségügyi dolgozókat családjukkal együtt. A műsort Molnár János elvtárs nyitotta meg ünnepi beszédével. Meleg sikort és hálás tapsot aratott a két vendégművész: Pogány Zsuzsa és dr. Sikolya István, a Nemzeti Színház tagjai. A szakszervezet kultúrágájának tagjai szavalattal, kamarazene-trióval, a színíatszócsoport egy orosz szindarabbal lépett fel, az ÁVI növendékei pedig bábszínházzal szórakoztatták a negyzámu gyermek-sereget.

A gyermekek örömet a kiosztott cukoresomag fokozta, a rászorultak cipőt kaptak karácsonyi ajándékkul.

Sajáttermésű fafborok

literenként már 4-50 forintért

Viszonylatóknak kedvez ény. Báké-u. 2/b.

A Csepel Nemzeti Vállalat

Ingyenes varrógép bemutatója

és hímzőtanfolyam **Déry** Kiss-u/ca

anuár 3-16) 3. szám

ASTORIA

SZÁLLODA—ÉTTEREM

BUDAPEST

NIVŐS — KOMFORTOS — OLCSÓ